

Marija Grazio počinje učiti klavir u svojoj obitelji. S petnaest godina završava srednju muzičku školu u rodnom Dubrovniku. Studij nastavlja kod eminentnih pedagoga: Vladimira Krpana (Zagreb), Marjana Mike (Poljska), Konstantina Boginoa i Slave Gabrijelova (Rusija) usavršavajući razne pijanističke škole i smjerove. Diplomira 1987. godine u klasi Dušana Trbojevića na Titogradskoj akademiji i od tada radi kao profesor klavira na Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića u Dubrovniku.

Godine 2004. završila je postdiplomski studij na ljubljanskoj Akademiji za glasbu u klasi proslavljene pijanistice Dubravke Tomšič.

Dugi niz godina komorno muziciranje bio je važan segment ove umjetnice te je ostvarila uspješne koncerte s violinistima, pjevačima, oboistima, u klavirskom duu, triju i kvartetu. Dobivanjem nagrade kritike „Darko Lukić“, u duu s violistom Markom Generom, potvrdila je svoju odličnu reputaciju komornog glazbenika.

Uz recitale, solistički nastupa s raznim orkestrima uz dirigente Pavla Dešpalja, Antona Nanuta, Nicholasa Miltona, Alana Buribayeva, Iva Dražinića, Ivana Repušića, Frana Krasovca, Marina Wolfea, Zlatana Srzića, Tomislava Fačinija, Roberta Homena i drugih, pokazujući radoznalost za sva glazbena razdoblja i izvodeći klavirske koncerte J. Haydna, W.A. Mozarta, S. Rahmanjinova, C. Saint Saensa, C. Francka, A. Honeggera, M. Ravela, D. Šostakovića i drugih.

Upravo interpretacijom Šostakovićeve prvog klavirskog koncerta uz Varaždinski komorni orkestar biva nagrađena nagradom Orlando za najbolju glazbenu izvedbu na Dubrovačkim ljetnim igrama 2006. godine.

Praizvela je 2010. godine sa Cantus ansamblom i dirigentom Berislavom Šipušem klavirski koncert (upravo posvećen njoj) uspješnog hrvatskog skladatelja Frana Đurovića na Osorskim glazbenim večerima.

Na festivalu Kotorart 2015. godine izvela je Koncert za dva klavira i orkestar Francisa Poulenca, koji je na večerašnjem programu, sa pijanistom Aljošom Lečićem, dirigentom Mladenom Tarbukom i Dubrovačkim simfonijskim orkestrom. Koncert je bio dio projekta Medijator kulture u sklopu prijave Dubrovnika za Europsku prijestolnicu kulture 2020. Dio je to aktivnosti na području civilnog i kulturnog aktivizma kojim se Grazio bavi.

Svoj umjetnički izričaj lako mijenja iz sviranja u pjevanje, iz vizualnih umjetnosti u pisanje, upotpunjujući svoju biografiju i komponiranjem. U svim tim umjetničkim izričajima dosegla je zavidne rezultate, (samostalne i grupne izložbe i performansi, sudjelovanje u programu „Oreste“ na Venecijanskom biennalu, izdavanje notnog materijala,

izdavanje poezije, pisanje glazbenih kritika za lokalne novine, te portale iz kulture i ostale profile medija).

Osniva 2001. sa kolegom, pijanistom Aljošom Lečićem Glazbenu radionicu Sorgo kao vrstu koncertne prakse i notnog izdavaštva promovirajući kontinuirano sveobuhvatno dubrovačku i hrvatsku glazbenu baštinu u razdoblju od predklasike do modernog doba, davajući naglasak na glazbeni suvremeni izričaj i glazbenike, skladatelje i interpretatore.

***Marija Grazio** begins to learn the piano in her family. At the age of fifteen she graduated from high school in Dubrovnik. She continues to study with eminent pedagogues - Vladimir Krpan (Zagreb), Marjana Mike (Poland), Konstantin Bogino and Slave Gabrijelova (Russia), perfecting various pianos and disciplines. Graduates in 1987 in the class of Dušan Trbojević at the Titograd Academy and since then works as a piano professor at the Luka Sorkočević Art School in Dubrovnik.*

In 2004, she completed a postgraduate study at the Ljubljana Academy of Music in the class of famous pianist Dubravka Tomšič.

Chamber music has been an important segment of this artist for many years and she has performed successful concerts with violinists, singers, piano duo, trio and quartet. By winning the critics award "Darko Lukic", in the duo with violinist Marko Genero, she confirmed her excellent reputation as a chamber musician.

Besides recitals, she has performed with various orchestras directed by conductors Pavle Dešpalj, Anton Nanut, Nicholas Milton, Alan Buribayev, Ivan Dražinić, Ivan Repušić, Frano Krasovec, Marin Wolfe, Zlatan Srzić, Tomislav Fačini, Robert Homen and others, showing curiosity for all music periods and performing piano concerts by J. Haydn, W. A. Mozart, S. Rahmanjinov, C. Saint-Saens, C. Franck, A. Honegger, M. Ravel, D. Shostakovich and others.

By playing Shostakovich's first piano concert with the Varaždin Chamber Orchestra, she was awarded the Orlando Best Performance Award at the Dubrovnik Summer Festival in 2006.

In 2010, with the Cantus Ensemble and conductor Berislav Šipuš, she premiered a piano concert (dedicated to her) by a successful Croatian composer Frano Đurović at Osor Music Evenings.

At the Kotorart Festival in 2015 she performed the Concert for the two pianos and orchestra of Francis Poulenc, with pianist Aljoša Lečić, conductor Mladen Tarbuk and the Dubrovnik Symphony Orchestra. The concert was part of the Cultural Mediator Project as part of the Dubrovnik

Application for the European Capital of Culture 2020. It is part of the activities in the field of civil and cultural activism that Grazio deals with.

Her artistic expression easily changes from playing to singing, from visual art to writing, completing her biography with composing as well. In all of these artistic expressions, she achieved remarkable results (independent and group exhibitions and performances, participation in the Oreste program at the Venice Biennale, publishing of the music material, publishing of poetry, writing critics for local newspapers, cultural portfolios and other media profiles).

Together with her colleague, pianist Aljoša Lečić, she founded the Sorgo Music Workshop in 2001, as a kind of concert practice and popular publishing by continuously promoting the comprehensive Dubrovnik and Croatian musical heritage from pre-classic to the modern era, giving an emphasis on musical contemporary expression as well as musicians, composers and interpreters.